

ABRAM JA LOOT

Kuva © taidegraafikko Kimmo Pälikkö

1. Kertomuksen taustatietoja

a) Kertomuksen tapahtumapaikka

Katso kartta tekstissä

b) Ajallinen yhteys muihin kertomuksiin

Abram ja Lot olivat paenneet nälänhätää Egyptiin (1 Moos. 12:10–20), mutta nyt he palasivat sieltä takaisin Kaanaan maahan.

c) Kertomuksessa esiintyvät henkilöt

Abram (myöhemmin Aabraham) ja hänen veljenpoikansa, Lot.

2. Itse kertomus Raamatusta

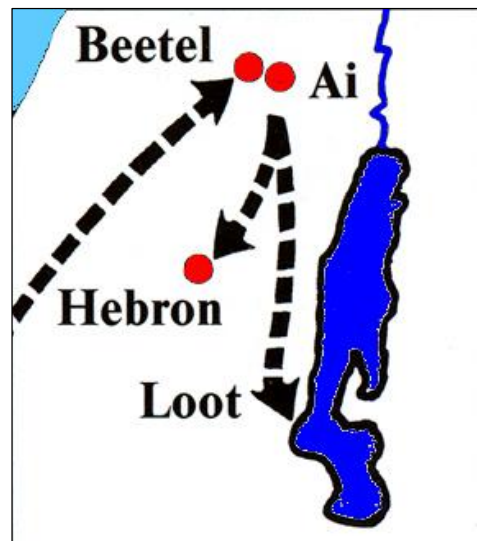
1 Moos. 13:2–18

Abram oli hyvin rikas: hänellä oli karjaa, hopeata ja kultaa.

Abram vaelsi, kulkien levähdyspaikasta toiseen, Etelämaasta Beeteliin asti, aina siihen paikkaan, missä hänen majansa oli ensi kerralla ollut, Beetelin ja Ain välillä, siihen paikkaan, johon hän ennen oli rakentanut alttarin; ja Abram huusi siinä avuksi Herran nimeä.

Myös Lootilla, joka vaelsi Abramien kanssa, oli pikkukarjaa, raavaskarjaa ja teltoja. Eikä maa riittänyt heidän asuakseen yhdessä, sillä heillä oli paljon omaisuutta, niin etteivät voineet yhdessä asua. Niin syntyi riitaa Abramien karjapaimenten ja Lootin karjapaimenten välillä. Siihen aikaan asuivat siinä maassa kanaanilaiset ja perissiläiset.

Silloin Abram sanoi Lootille: "Älköön olko riitaa meidän välillämme, minun ja sinun, älköönkä minun paimenteni ja sinun paimentesi välillä, sillä olemmehan veljeksiä (samaa sukua). Eikö koko maa ole avoinna edessäsi? Eroa minusta. Jos sinä menet vasemmalle, niin minä menen oikealle, tahi jos sinä menet oikealle, niin minä menen vasemmalle." Loot nosti silmänsä ja näki koko Jordanin lakeuden olevan runsasvetistä seutua; ennen kuin Herra hävitti Sodoman ja Gomorran, oli se Sooariin saakka niin kuin Herran puutarha, niin kuin Egyptin maa. Niin Loot valitsi itselleen koko Jordanin lakeuden ja siirtyi itään päin, ja he erkanivat toisistaan. Abram asettui Kanaanin maahan, Loot asettui lakeuden kaupunkeihin ja siirtyi siirtymistään teltoineen Sodomaan asti. Mutta Sodoman kansa oli kovin pahaa ja syntistä Herran edessä.

Herra sanoi Abramille, sen jälkeen kuin Loot oli hänestä eronnut: "Nosta silmäsi ja katso siitä paikasta, missä olet, pohjoiseen, etelään, itään ja länteen. Sillä kaiken maan, jonka näet, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi ikuisiksi ajoiksi. Minä teen sinun jälkeläistesi luvun paljoksi kuin maan tomun. Jos voidaan lukea maan tomu, niin voidaan lukea myös sinun jälkeläisesi. Nouse ja vaella maata pitkin ja poikin, sillä sinulle minä sen

annan." Abram siirtyi siirtymistään teltoineen ja tuli ja asettui Mamren tammistoon, joka on Hebronin luona, ja rakensi sinne alttarin Herralle.

1 Moos. 15:1–7

Näiden tapausten jälkeen tuli Abramille näyssä tämä Herran sana: "Älä pelkää, Abram! Minä olen sinun kilpesi; sinun palkkasi on oleva sangen suuri." Mutta Abram sanoi: "Oi Herra, Herra, mitä sinä minulle annat? Minä lähdän täältä lapsetonna, ja omaisuuteni haltijaksi tulee damaskolainen mies, Elieser (Abramin palvelija)." Abram sanoi vielä: "Sinä et ole antanut minulle jälkeläistä; katso, talossani syntynyt palvelija on minut perivä." Hänelle tuli tämä Herran sana: "Hän ei ole sinua perivä, vaan joka lähtee sinun omasta ruumiistasi, hän on sinut perivä." Herra vei Abramın ulos ja sanoi: "Katso taivaalle ja lue tähdet, jos ne taidat lukea." Herra sanoi Abramille: "Niin paljon on sinulla oleva jälkeläisiä." Abram uskoi Herraan, ja Herra luki sen hänelle vanhurskaudeksi. Herra sanoi Abramille: "Minä olen Herra, joka toin sinut Kaldean Uurista, antaakseni sinulle tämän maan omaksesi."

3. Kertomuksen keskeinen opetus

Abram olisi vanhempana saanut valita ensin, mutta hän antoi Lootin valita. Loot siirtyi perheineen, palvelijoineen ja omaisuuksineen asumaan Sodomaan. Abram asui nyt vaimonsa ja palvelijoidensa kanssa Hebronin luona.

Jumala uudisti Abramille jo aiemmin antamansa lupaukset ja lupasi nyt oikean perillisen (lapsen).

4. Muita vastaavia kertomuksia Raamatussa

Lähes 700 vuotta myöhemmin Jumala johdatti Israelin kansan Egyptistä Luvattuun maahan ja sanoi heille: "Minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka vein teidät pois Egyptin maasta ollakseni teidän Jumalanne." 4 Moos. 15:41

Abram sanoi Lootille: "Älköön olko riitaa meidän välillämme, minun ja sinun, sillä olemmehan veljeksiä (samaa sukua). Muutaman viikon päästä kuulemme, kuinka Joosef sanoi veljillensä: "Älkää riidelkö matkalla."

5. Opeteltava Raamatun lause

"Abram uskoi Herraan, ja Herra luki sen hänelle vanhurskaudeksi."

1 Moos. 15:6

6. Lauluehdotus VK 340 (UVK 383)

Nyt silmäni mä nostan taas ylös mäkihin.
Saan avun armaan sieltä ja valon kaunihin.
Hän on mun apunani, ken maan ja taivaan loi.
Hän kuulee huutoani ja auttaa kyllä voi.

Hän valpas on, ei salli horjahtaa jalkani.
Ei nuku hän, vaan valvoo ja pysyy luonani.
Armossaan suojelepi ja tukee kättäni.
Öin, päivin varjelepi ja siunaa työtäni.

Sanat Jakob Arrhenius – E. Cajanus, v. 1701 virsikirjaan
Sävel ranskalainen hugenottisävelmä 1500-luvulta.

Psalmi 121: Matkalaulu. Minä nostan silmäni vuoria kohti: mistä tulee minulle apu?

Apu minulle tulee Herralta, joka on tehnyt taivaan ja maan.
Hän ei salli sinun jalkasi horjua, sinun varjelijasi ei torku.
Katso, hän, joka Israelia varjelee, ei torku eikä nuku.
Herra on sinun varjelijasi, Herra on suojaava varjosi sinun oikealla puolellasi.
Ei polta sinua aurinko päivällä, eikä kuu yöllä.
Herra varjelee sinut kaikesta pahasta, hän varjelee sinun sielusi.
Herra varjelee sinun lähtemisesi ja tulemisesi, nyt ja iankaikkisesti.

Tällä samalla sävelellä on myös toinen virsi, 291 (268), jonka pohjana on psalmi 130:

Matkalaulu. Syvyydestä minä huudan sinua, Herra. Herra, kuule minun ääneni. Tarkatkoot sinun korvasi minun rukousteni ääntä. Jos sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin kestää?
Mutta sinun tykönäsi on anteeksiantamus, että sinua pelättäisiin.
Minä odotan Herraa, minun sieluni odottaa, ja minä panen toivoni hänen sanaansa. Minun sieluni odottaa Herraa hartaammin kuin vartijat aamua.
Pane toivosi Herraan, Israel. Sillä Herran tykönä on armo, runsas lunastus hänen tykönänsä. Hän lunastaa Israelin kaikista sen synneistä.

7. Tehtäviä / kysymyksiä

8. Muuta huomioitavaa

Panitko merkille, mitä kertomuksessa sanottiin siitä seudusta, jonka Loot valitsi: "Loot nosti silmänsä ja näki koko Jordanin lakeuden olevan runsasvetistä seutua; se oli Sooariin saakka niin kuin Herran puutarha, niin kuin Egyptin maa...Mutta Sodomian kansa oli kovin pahaa ja syntistä Herran edessä." Muutaman viikon päästä kuulemme, miten Lootille kävi Sodomassa.

3.2.2013

